

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců JUDr. Jiřího Goldsteina a JUDr. Ivy Novotné v právní věci žalobce: **PETRONEL, s.r.o., sídlem Riedlova 919, Desná III**, zast. advokátem JUDr. Ivanem Krutským, CSc., sídlem Výstaviště 67, Praha 7, proti žalované: **Ing. J. H., sídlem Houbařská cesta 326, Liberec, správkyňě konkursní podstaty úpadce Národní stavební společnost, a.s.**, zast. advokátkou Mgr. Lenkou Vitebskou, sídlem Na Rybníčku 387/6, Liberec, o vyloučení věci ze soupisu konkursní podstaty, o odvolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 25 Cm 62/2008-172 ze dne 22.ledna 2009,

t a k t o :

I. Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 25 Cm 62/2008-172 ze dne 22.ledna 2009 se potvrzuje.

II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám částku 7.842,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem jako soud prvního stupně ve výroku uvedeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal vyloučení nemovitostí ze soupisu konkursní podstaty úpadce uvedených v bodě I. výroku. Dále rozhodl, že žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení částku 13 787,- Kč (bod II. výroku).

Při svém rozhodování soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že podle kupní smlouvy uzavřené mezi žalobcem jako kupujícím a úpadcem jako prodávajícím dne 20.12.2002, s účinky vkladu do katastru nemovitostí ke dni 20.12.2002, žalobce nabyt nemovitosti uvedené v bodě I. výroku napadeného rozsudku (dále též předmětné nemovitosti). Dodatkem č.1 ze dne 6.2.2003 byla upravena výše kupní ceny na 14 037 000,- Kč. Usnesením č.j. 46 K 10/2007-53 ze dne 20.3.2007 byl na majetek úpadce prohlášen konkurs. Podle soupisu konkursní podstaty ze dne 10.3.2008 správkyňě konkursní podstaty sepsala

předmětné nemovitosti do soupisu konkursní podstaty a dne 13.3.2008 oznámila tuto skutečnost žalobci a příslušnému Katastrálnímu úřadu.

Z výpisů z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ústí nad Labem oddíl C vložka 10937 a oddíl B vložka 580, soud zjistil, že jediným společníkem a jednatelem žalobce je Ing. Ivan Indráček, který byl zároveň v období od 20.5.1998 do 31.3.2003 členem představenstva úpadce. Podle znaleckého posudku znalce NOVOTA, a.s. činila tržní cena předmětných nemovitostí 17 247 000,- Kč. Ke dni 20.12.2002 činil základní kapitál úpadce 6 000 000,- Kč, výše kupní ceny sjednaná ve smlouvě a jejím dodatku ze dne 6.2.2003 činila 14 037 000,- Kč. Na základě těchto zjištění soud prvního stupně dospěl k závěru že prodej uvedených nemovitostí, kdy úpadce převáděl majetek hodnoty vyšší než jedna desetina základního kapitálu, na žalobce, jehož jednatelem byl Ing. Ivan Indráček, který byl zároveň členem představenstva úpadce, podléhal právní úpravě uvedené v ust. § 196a obchodního zákoníku, proto hodnota převáděného majetku musela být stanovena na základě znaleckého posudku znalce jmenovaného soudem. Žalobce v řízení neprokázal, že cena převáděných nemovitostí byla stanovena soudním znalcem jmenovaným soudem, a důsledkem porušení této povinnosti je absolutní neplatnost uvedené kupní smlouvy. Námitka žalobce, že předmětné nemovitosti nebyly ke dni 13.3.2008 sepsány do soupisu konkursní podstaty, je nedůvodná, protože z konkursního spisu vedeného pod sp.zn. 46 K 10/2007 vyplývá, že na listu č. 430 byl dne 10.3.2008 založen soupis konkursní podstaty, kde jsou předmětné nemovitosti uvedeny. Soud prvního stupně z těchto důvodů žalobu zamítl a o nákladech řízení rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř.

Proti tomuto rozsudku se včas odvolal žalobce a požadoval, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že předmětné nemovitosti vyloučí ze soupisu konkursní podstaty. Argumentoval zejména tím, že aplikace ust. § 196a v projednávaném případě neobstojí v porovnání s principem uvedeným v ust. § 3 odst. 1 občanského zákoníku, protože tento postup není v souladu s dobrými mravy. Navíc od uzavření kupní smlouvy uplynulo více než pět let a tato lhůta již přesahuje obecnou promlčení lhůtu podle občanského zákoníku. Dohodnutá kupní cena, za kterou byly předmětné nemovitosti zpeněženy, byla stanovena znalcem a odpovídala smyslu ochrany, pro kterou bylo ust. § 196a odst. 3 obchodního zákoníku vytvořeno. Dále se žalobce ve svém odvolání obsáhle zabýval otázkou, kdy byly předmětné nemovitosti sepsány do soupisu konkursní podstaty. Podle žalobce k zápisu předmětných nemovitostí platně nedošlo před 31.3.2008, protože tvrzení správkyne konkursní podstaty, že provedla jejich soupis 10.3.2008, se neobjevuje v listinách předložených katastrálnímu úřadu. Správkyne tuto skutečnost ani nezmínila ve zprávě soudu o průběhu konkursu ze dne 31.3.2008. Z uvedeného postupu správkyne žalobce dovozuje, že správkyne soupis konkursní podstaty, do něhož zařadila předmětné nemovitosti, antidatovala. Pro doložení této skutečnosti nechal žalobce vypracovat znalecký posudek od znalce Ing. Viktora Kotrubenka, z něhož vyplývá, že zápisy do soupisu konkursní podstaty nebyly vytvořeny v chronologickém pořadí. Tvrzení správkyne konkursní podstaty, že zápis předmětných nemovitostí do soupisu konkursní podstaty byl proveden 10.3.2008, není důvěryhodné a v úvahu přichází datum, které lze nejdříve považovat možné, kdy byl proveden zápis, tedy 16. či 17.4.2008. V důsledku tohoto postupu katastrální úřad nevyhověl návrhu na vklad vlastnického práva ohledně předmětných nemovitostí ve prospěch DONA reality, s.r.o., a proto je žalobce nucen domáhat se soudní cestou změny tohoto rozhodnutí.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek, jakož i řízení jemu předcházející podle § 212 a § 212a o.s.ř. Soud prvního stupně si pro své rozhodnutí opatřil dostatek

důkazů, které správně hodnotil a z nichž dovodil správný právní závěr o tom, že žaloba není důvodná.

Pro posouzení věci je rozhodná úprava obsažená v § 196a obchodního zákoníku ve znění platném v době převodu nemovitostí na žalobce, jejímž účelem je ochránit společnost před nepoctivým jednáním osob, které jsou oprávněny činit za společnost právní úkony. V případech, kdy společnost úplatně nabývá majetek v rozsahu podle § 196a odst.3 obchodního zákoníku od osob v tomto ustanovení uvedených, nebo na tyto osoby takový majetek převádí, musí k tomu mít souhlas valné hromady v případě, že k nabytí dochází do tří let od vzniku společnosti, a úplatnou majetkovou dispozici realizovat jen za cenu určenou posudkem znalce jmenovaným soudem. Tím se sleduje, aby výše ceny převáděného majetku nebyla závislá jen "na vůli" smluvních stran, jež by mohla být deformovaná právě postavením osoby, se kterou společnost příslušnou smlouvu uzavírá, nýbrž aby byla stanovena způsobem, který v dostatečné míře zaručuje, že bude odpovídat reálné hodnotě převáděného majetku (k tomu srov. např. důvody rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.8.2005, sp.zn. 29 Odo 996/2004, uveřejněného v časopise Soudní judikatura č.12, ročník 2005, pod č.191). Při nesplnění podmínek uvedených v § 196a obchodního zákoníku je příslušný právní úkon neplatný podle § 39 občanského zákoníku, a to pro rozpor se zákonem.

Ze zjištěného skutkového stavu vyplývá, že v době uzavírání kupní smlouvy byl Ing. Ivan Indráček členem představenstva úpadce a zároveň jediným společníkem a jednatelem žalobce. Osoba prodávajícího byla tedy osobou blízkou statutárnímu zástupci kupujícího (o osobách blízkých blíže viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 21 Cdo 2192/2001 uveřejněné pod Rc 53/2004 Sbírky rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu ČR a rozhodnutí Vrchního soudu v Praze vydané pod sp.zn. 1 Ko 351/2002). Cena převáděných nemovitostí byla dohodnuta na 14 037 000,- Kč. Nepochybně se jednalo o cenu převyšující jednu desetinu základního kapitálu prodávajícího, který činil v rozhodné době 6 000 000,- Kč. Z uvedených důvodů pak předpokladem platnosti kupní smlouvy bylo, že k prodeji sporných nemovitostí došlo za cenu určenou na základě posudku znalce jmenovaného soudem. Souhlas valné hromady nebyl nutný, protože k nabytí došlo ve lhůtě delší než tři roky od vzniku úpadce. Ze zjištění soudu prvního stupně vyplývá, že cena převáděných nemovitostí nebyla určena na základě posudku znalce jmenovaného soudem. Nesplnění zákonných podmínek ustanovení § 196a obch. zák. má za následek absolutní neplatnost kupní smlouvy, nikoliv jen relativní, neboť v této věci je třeba principům soukromého práva nadřadit zásady, na nichž spočívá obchodní zákoník, tj. zásady ochrany minoritních společníků a zásady ochrany všech společníků před svévolí statutárních orgánů (blíže rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 29 Cdo 2011/2000).

Správkyně konkursní podstaty proto postupovala správně, když předmětné nemovitosti zapsala do soupisu konkursní podstaty úpadce, neboť úpadce je v důsledku absolutní neplatnosti kupní smlouvy stále jejích vlastníkem.

Tvrzení žalobce, že postup žalované je v rozporu s ust. § 3 občanského zákoníku, není důvodný. Žalovaná při zařazení uvedených nemovitostí byla povinna postupovat v souladu se zákonem o konkursu a vyrovnání a žalobce řádně vyzvala k podání vylučovací žaloby v souladu s ust. § 19 uvedeného zákona. Tímto postupem žalobci bylo umožněno, aby se excindační žalobou domáhal vyloučení předmětných nemovitostí ze soupisu konkursní podstaty, což žalobce vskutku, byť neúspěšně, učinil.

Námítka žalobce, že žalovaná nezařadila předmětné nemovitosti do soupisu konkursní podstaty dne 10.3.2008, ale později, dle jeho názoru až po 31.3.2008, nemá vliv výsledek sporu. Z výše uvedených zjištění je nesporné, že v době podání žaloby byly předmětné nemovitosti sepsány do soupisu konkursní podstaty a žalobce byl v katastru nemovitostí veden jako jejich vlastník, tedy byl z tohoto hlediska aktivně legitimován k podání vylučovací žaloby. Kdyby ale před zápisem předmětných nemovitostí do soupisu konkursní podstaty došlo k jejich převodu na třetí osobu, žalobce by této aktivní legitimace k podání vylučovací žaloby pozbyl.

Na základě shora uvedeného odvolací soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto rozsudek soudu prvního stupně o zamítnutí žaloby podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil, včetně akcesorického výroku o nákladech řízení.

Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn § 142 odst.1 ve spojení s § 224 odst. 2 o.s.ř. Žalovaná měla v odvolacím řízení ve věci úspěch, a má proto právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti se zastoupením advokátem. Přiznané náklady řízení v sobě zahrnují paušální odměnu advokáta 9.000,- Kč podle § 14 odst.3 vyhlášky č.484/2000 Sb. zkrácenou podle § 18 odst.1 téže vyhlášky na polovinu, dále 300,- Kč režijní paušál advokáta, náhradu za ztrátu času ve výši 400,- Kč, cestovné ve výši 1 390,- Kč, k tomu byla připočtena částka 1 252,- Kč představující 19% DPH, celkem náklady odvolacího řízení činí 7 842,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné, ledaže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozsudku k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Krajského soudu v Ústí nad Labem dospěje dovolací soud k závěru, že napadený rozsudek má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

V Praze dne 17.září 2009

JUDr. František K u č e r a, v.r.
předseda senátu

Za správnost
vyhotovení :

